

[Handelsministeren.]

efter været betinget af særlige vandelskrav, idet der i denne henseende gælder samme bestemmelser som for beskikkelser i henhold til den gældende næringslov. De regler, der finder anvendelse, er straffelovens § 78, stk. 2, om udelukkelse fra at udøve virksomhed, såfremt et strafbart forhold begrundet en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Medens kommissionen ikke nu har ment at kunne foreslå, at vandelskrav i al almindelighed genindføres, har man fra kommissionens side foreslået, at de nu for ejendomshandlere og ejendomsmæglere gældende bestemmelser — straffelovens § 78, stk. 2 — udvides til også at omfatte speditører, vognmænd, auktionsholdere og vekselere.

Det er i denne henseende, jeg ikke mener at kunne følge kommissionen. Baggrunden herfor er, at justitsministeriet efter at have forelagt dette lovforslag for rigsadvokaten og straffelovsrådet har lagt vægt på, at kommissionens forslag ikke følges på dette punkt. Man henviser herved bl. a. til de strafferetlige synspunkter, der lå til grund for den ordning, der blev gennemført i 1951.

Imidlertid har justitsministeriet fundet bestemmelsen mere betænkelig med hensyn til vognmænd, speditører og auktionsholdere end med hensyn til vekselere. Herefter, og da der jo fra næringslovskommissionen foreligger en indstilling i enighed — altså både mellem hovederhvervene, de politiske repræsentanter og den juridiske sagskundskab — har jeg ment, for så vidt angår vekselere, at kunne tiltræde kommissionens forslag.

I denne henseende kan jeg helt tiltræde kommissionens synspunkter, hvorefter de hensyn, der har motiveret disse reglers anvendelse på ejendomshandlere og ejendomsmæglere, gør sig gældende med samme eller måske endda med større styrke for vekselere, som i deres virksomhed kommer i besiddelse af store værdier, der ikke tilhører dem selv.

I denne forbindelse skal jeg pege på, at det har været følt som en betryggelse, at disse regler har været gældende for ejendomshandlere, og at man i flere tilfælde netop har afslået at udfærdige næringsbrev som ejendomshandler til personer, der har

været straffet for visse berigelsesforbrydelser. Særlig for vekselere vil det også være ønskeligt, at publikum trygt kan henvende sig til disse og vide, at der her stilles særlige vandelskrav.

For så vidt angår vognmandsnæring, har jeg ved lovforslagets fremsættelse ment at kunne tiltræde kommissionens indstilling om, at vognmandsnæring, der i øjeblikket er fri næring på landet, fremtidig såvel på landet som i byerne kun skal kunne drives i henhold til næringsbrev, idet der ikke ses at være tilstrækkelig motivering for at opretholde den i denne henseende fra gammel tid gældende forskel i betingelserne for udøvelsen af denne næring. Ligeledes har jeg ment på dette område at kunne tiltræde den af kommissionen indstillede ændring, hvorefter et næringsbrev som vognmand skal give ret til at drive denne næring i hele landet.

Herudover indeholder forslaget, for så vidt angår vognmænd, derimod ikke særlige ændringer i den gældende tilstand.

Efter lovforslaget gives der fortsat særlige forskrifter for auktionsholdernæringen tilsvarende de nugældende, men forslaget indebærer, at fremtidige auktionsholdere ikke må drive handel, håndværk eller industri, medens et sådant forbud i dag kun gælder i den kommune, hvor de har næringsbrev som auktionsholdere. Der kan kun som nu dispensereres, hvis der er tale om fortsættelse af en bestående auktionsholdervirksomhed, hvis fortsættelse af særlige grunde er ønskelig, men forslaget indeholder en overgangsbestemmelse, hvorefter auktionsholdere, som ved lovens ikrafttræden driver handel, håndværk eller industri, kan fortsætte deres virksomhed uforandret.

Vekselervirksomhed omfatter efter forslaget køb eller salg af værdipapirer for fremmed regning, arbitrageforretninger og veksling af penge. Denne definition er ikke ny, men efter kommissionens motiver forudsættes det, at der ikke som nu skal næringsbrev til administration af værdipapirer for familiemedlemmer, ligesom f. eks. private investeringsforeninger, der alene har til formål at anbringe medlemmernes midler i værdipapirer, ikke behøver næringsbrev som vekselere. Spørgsmålet om regulering af investeringsforetagenders virksomhed er i øvrigt til overvejelse i et af handelsministeriet i dette øjemed nedsat udvalg.